

[Miljøministeren]

Sådanne matematiske modeller kan anvendes for kræftinitierende stoffer, men for stoffer med virkning som dioxin vil metoderne efter instituttets opfattelse føre til en urealistisk overvurdering af farligheden.

Da menneskers belastning må bedømmes til overvejende af stamme fra kontaminerede levnedsmidler, blev det i stedet besluttet at anvende de samme principper som ved fastsættelse af ADI (acceptabel daglig indtagelse) for tilsætningsstoffer og sprøjtemiddelrester i levnedsmidler, blot med en større sikkerhedsmargen. På den baggrund har instituttet foreslået en såkaldt »tolerabel daglig indtagelse«, TDI-værdi, på $\frac{1}{200}$ af det ulefektniveau, der var blevet konstateret i langtidsdyreforsøg. Tilsvarende principper er anvendt i Holland og Vesttyskland.

Det er instituttets opfattelse, at denne fremgangsmåde er den mest relevante på basis af de foreliggende toksikologiske undersøgelser om dioxin, og at TDI-værdien derfor udtrykker en livslang daglig indtagelse, som på baggrund af vor nuværende viden vil være uden erkendbare skadevirkninger i mennesker. Det skal fremhæves, at denne værdi aldrig har været tænkt som en officiel dansk grænseværdi, men alene blev fastsat med det formål at kunne foretage en sundhedsmæssig vurdering af menneskers dioxinbelastning i forbindelse med miljøstyrelsens dioxinrapport. Det har således ikke været hensigten, at TDI skal anvendes som et alibi for en vis grad af forurening, og en af hovedkonklusionerne i dioxinrapporten er da også, at dioxinforureningen er uacceptabel.«

Spm. nr. S 1022

Til *miljøministeren* (12/4 85) af:

Leif Hermann (SF):

»Agter ministeren snart at revidere sin anvendelse af TDI-værdien som enhedsnorm for hele landet?«

Begrundelse

Dioxinrapporten går entydigt ud fra, at dioxiner/furaner ikke i sig selv er kræftforårsagende stoffer, det vil sige egentlige carcinogener, men at de som aktivatorer (engelsk: promotors) fremmer en baggrundskræftproces, således at den alt efter dosis accelereres mere eller mindre. Hvad angår en mulig risi-

ko for folkesundheden fra dioxin- og furanemissionerne fra forbrændingsanlæggene, må der altså tages højde for den baggrundskræfthypighed, der findes i forvejen på grund af tilstedeværelsen af carcinogener i miljøet. Her er det indlysende, at f.eks. Københavns blyluft vil være mere »beriget« med baggrundcarcinogener end andre landsdeles luft. Den miljørelevante effekt, som en given koncentration af dioxiner og furaner kan siges at afstedkomme, er altså ikke ens over hele landet. Derfor må begrebet »tolerabel daglig indtagelse« under alle omstændigheder operationaliseres på en sådan måde, at man tager højde for regionale forskelle inden for landets grænser.

Svar (22/4 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der på baggrund af oplysninger indhentet fra instituttet for toksikologi på statens levnedsmiddelinstitut har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Som det fremgår af svaret på spørgsmål nr. S 1021, blev TDI-værdien introduceret anvendt i miljøstyrelsens dioxinrapport med henblik på at vurdere menneskers mulige dioxinbelastning. TDI-værdien angiver en dioxinindtagelse, som anses for at være uden erkendbare skadevirkninger i mennesker, uanset hvor i landet disse befinder sig og hvilke påvirkninger de i øvrigt er udsat for. Efter instituttets opfattelse er der således ingen baggrund for at anvende forskellige værdier i forskellige dele af landet.«

Spm. nr. S 1023

Til *miljøministeren* (12/4 85) af:

Leif Hermann (SF):

»Agter ministeren at føre en liste over særligt udsatte persongrupper i forbindelse med dioxin- og furanemissionerne fra affaldsforbrændingsanlæggene?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles med henblik på følgende risikogrupper, der enten slet ikke eller kun utilstrækkeligt omhandles i dioxinrapporten.